

N:o 25.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 april 1897.

— — — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående upphäfvande af förbudet mot införsel af bränvin till lappmarkerna.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 9.)

Till Konungen.

Nu gällande stadganden om förbud mot införsel af bränvin till lappmarkerna, hvilka stadganden innefatta en för dessa trakter gällande undantagsbestämmelse, hafva tillkommit under tider, då förhållandena derstädes voro väsentligen olika mot i öfriga delar af riket. Lappmarkerna beboddes till hufvudsaklig del af lappar, hvilka voro sedan gammalt kända såsom mycket begifna på förtärandet af starka drycker, och invånarnes kringflackande lif samt de synnerligen dåliga kommunikationerna lade stora hinder i vägen för en verksam kontroll öfver spritdrycksförsäljningen. Under sådana tider kunde ett införsel förbud hafva sitt berättigande och var måhända den enda utvägen att hämma förtäringen af spritdrycker bland befolkningen. Under de senaste årtiondena har emellertid olikheten mellan lefnadsförhållandena i lappmarkerna och i öfriga landsdelar allt mer utjemnats hufvudsakligen genom de i så hög grad förbättrade samfärdsmedel, som kommit de nordliga delarne af riket till godo och hvilka beträffande lappmarkerna, synnerligast de i Norrbottens län belägna, haft till följd upprättandet derstädes af stora industriella verk och en deraf härledd, särskildt under de senaste åren betydande inflyttning från angränsande landsdelar.

Riksdagen har därför ansett, att giltiga skäl ej längre förefinnas för bibehållandet af ifrågavarande undantagsstadganden, utan att tiden nu är inne, att lappmarkerna blifva i förevarande hänseende likställda med rikets öfriga delar. Utom det att detta synes Riksdagen vara med bilighet och rättvisa öfverensstämmande, väntar Riksdagen deraf äfven, att sedligheten befrämjas, ty ett absolut förbud mot införsel af spritdrycker till en ort måste, såsom af erfarenheten bekräftas, med nödvändighet medföra förbudets öfverträdande, hvaraf åter följer bristande aktning för lagarnes helgd, då dessas efterlevande ej kan upprätthållas. Om åter tillfälle lemnas befolkningen att på lagligt sätt åtkomma spritdrycker, medför detta bland annat den stora fördelen, att frestelsen till anskaffande af spritdrycker på olofflig väg minskas och myndigheterna blifva i stånd att utöfva en effektiv kontroll öfver försäljningen.

På grund af hvad sålunda anförts, har Riksdagen, med bifall till en inom Riksdagen väckt motion, beslutit att hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t taga i öfvervägande, huruvida icke kongl. brefven den 3 december 1740, den 29 november 1743 och den 29 november 1839 om förbud emot införsel af bränvin till lappmarkerna lämpligen böra upphävas.

Stockholm den 6 april 1897.

Med undersätlig vördnad.
